

אהרון עבר־הדני, סופר
(1899-1971)

כתב עליו בעיתון "מעריב":
"אהרון עבר הדני הוא מספר
לאומי, סופר של העם. הוא היה
אוונגארדי כשהאוונגארדיה היתה
עניין של תחושה והעזה..."

**על סגנונו של עבר־הדני אפשר
ללמוד מדברים שכתב על אחד
מראשוני נס ציונה: "בשנת 1887
הגיע לואדי חנין יוסף פלדמן,
בחור גיבור־חייל! ומעתה הפחד
מהשודד הבדואי שוב אינו נורא,
כי פלדמן לא ידע חת, הוא
מתראה במקלו פנים אל פנים
עם השודד המזוין, ומנצח אותו,
לבושתו וכלימתו של השודד.
הבדואי הפצוע נושא חרפתו
בשיניו, אך בהווכחו כי אמנם
נמצא כאן יהודי אשר לא יקבל
עליו את מרותו, הוא נכנע,
ושולח גמל טעון מתנות למנצחו
יוסף פלדמן, לאות ידידות בין
שני בני חייל. ואימת השוד סרה
מעל המושבה."**

אהרון עבר־הדני (פלדמן) נולד
ברוסיה וילדותו עברה עליו
בפינסק. כשהיה בן ארבע־עשרה
שלחו אותו הוריו לארץ־ישראל
כדי ללמוד בגימנסיה "הרצליה".
בתקופת מלחמת העולם
הראשונה עבר עם תלמידי
הגימנסיה לכפר הנוער שפיה.
הוא התנדב לגדוד העברי וכתב
טקסטים לכמה שירי לכת.
כשהשתחרר עלה לגליל ועבד
במחניים ובכפר גלעדי. למד
חקלאות בהולנד והשתלם שם
בגידול בקר. אך עם שובו ארצה
עזב את החקלאות והתמסר
לעבודה ספרותית. הוא כתב
סיפורים ומחזות, שבהם תיעד
את הווי המתיישבים בארץ־
ישראל ואת תולדות המושבות
הראשונות. כתב את המחזה
"שומרים" שהועלה בשנת 1937
בתיאטרון "הבימה". פרסם גם
רומנים, ובהם "צריף עץ",
"המפעל בערבה", "שיבת ציון",
"נעורים ונהלולים" העוסקים
בתקופת העליה השניה
והשלישית. כמו כן כתב ספר על
מאה שנות שמירה בישראל ועל
ההתיישבות בגליל העליון.
במבוא לספרו "צריף העץ" כתב:
"מקור כוחו של הסופר הוא
בעיקר בתוכן וברעיון, להם הוא
משמש לפה". הספר זכה לשבחי
הביקורת. העיתונאי אורי קיסרי